

Intra-Press 15. novembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 16. septembri 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-437/11: **Golden Balls Ltd versus Siseturu Ühtlustamise Amet** (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-582/13 P)

(2014/C 24/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Intra-Press (esindajad: advokaadid P. Péters, T. de Haan, M. Laborde)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Golden Balls Ltd

Apellandi nõuded

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 16. septembri 2013. aasta otsus kohtuasjas T-437/11;
- suunata asi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse, et ta teeks otsuse Intra-Press hagi kohta määruse nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 8 lõike 5 alusel;
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Apellant väidab, et vaidlustatud kohtuotsus tuleb tühistada järgmistel põhjustel.

Esiteks rikkus Üldkohus määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b, kui ta määratles asjaomase avalikkuse ja kaubamärkide kontseptuaalse sarnasuse hindamisel lisas „mõttes tõlkimise”, „tõlkimisest alustamise” ja „eelneva tõlkimise” tingimused. Teiseks rikkus Üldkohus määruse nr 207/2009 artikli 8 lõiget 5, kuna ta ei hinnanud kaubamarki igakülgset ega hinnanud hageja varasema kaubamärgi maine asjakohasust ja võimeliku seose olemasolu.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

Deutsche Bahn AG jt 15. novembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (neljas koda) 6. septembri 2013. aasta otsuse peale liidetud kohtuasjades T-289/11, T-290/11 ja T-521/11: **Deutsche Bahn AG jt versus Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-583/13 P)

(2014/C 24/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, DB Schenker Rail GmbH, DB Schenker Rail Deutschland AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße mbH (DUSS) (esindajad: advokaadid W. Dese-laers, E. Venot, J. Brückner)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Hispaania Kuningriik, Euroopa Liidu Nõukogu, EFTA järelevalveamet

Apellantide nõuded

- Tühistada Üldkohtu 6. septembri 2013. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-289/11, T-290/11 ja T-521/11;
- tühistada komisjoni 14. märtsi 2011. aasta otsus K(2011) 1774, 30. märtsi 2011. aasta otsus K(2011) 2365 ja 14. juuli 2011. aasta otsus K(2011) 5230, millega kooskõlas nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 20 lõikega 4 määrati kontrollimised Deutsche Bahn AG-s ning selle kõigis tütarettevõtjates (juhtumid COMP/39.678 ja COMP/39.731);
- mõista komisjonilt välja esimeses kohtuastmes ja apellatsioonimenetluses kantud kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellandid tuginevad apellatsioonkaebuses neljale väitele:

Esiteks tõlgendas ja kohaldas Üldkohus väärtalt põhiõigust asukoha puutumatusel ja Euroopa Inimõiguste Kohtu vastavat praktikat. Võttes eelkõige arvesse põhiõiguse riive intensiivsust ja korvamatu kahju tekkimise ohtu on ebaproportsionaalne see, kui komisjon, mis tegutseb ka uurimisasutusena ja millel on ulatuslikud volitused, teostab kontrollimise ilma kohtuniku eelneva loata.

Teiseks tõlgendas ja kohaldas Üldkohus väärtalt põhiõigust tõhusale kohtulikule kaitsele. Kohtulik järelkontroll üksi ei paku komisjoni kontrollimise korral asjaomastele ettevõtjatele tõhusat kohtulikku kaitset.

Kolmandaks hindas Üldkohus ebaõigesti juhuslikeks väidetavate konkurentsirikkumiste kohta käivaid dokumente, mis saadi väljapool uurimise eset toimunud kontrollimise käigus, ehkki neid dokumente oli keelatud kasutada. Komisjoni teenistujaid teavitati enne asjaomase kontrollimise algust kahtlustest ühe uurimise esemest väljapoole jääva teema kohta. Sellega tekitas komisjon juhuslikkuse kunstlikult ja laiendas potentsiaalselt lubamatult kitsalt tõlgendatavat juhusliku leiu välistamise erandit ⁽¹⁾.

Lõpuks jagas Üldkohus valesi tõendamiskoormise. Võib arvata või vähemalt ei ole võimalik välistada, et teatud dokumendid saadi väidetavalt „juhuslikult“ üksnes teenistujate eelneva (väljapool uurimise eset jääva teema osas) lubamatu teavitamise tulemusena. Kuna apellantidel on võimatu selles osas tõendada põhjusliku seoses olemasolu ja selle tõendamist ei saa neilt ka nõuda, oleks pidanud tõendamiskoormise ümber pöörama ja nõudma, et komisjon tõendaks seda, et nende dokumentide puhul oli tõepoolest tegemist juhuslikult saadud dokumentidega.

⁽¹⁾ Euroopa Kohtu 17. oktoobri 1989. aasta otsus kohtuasjas 85/87: *Dow Benelux vs. komisjon*, EKL 1989, lk 3137.

Telefónica SA 20. novembril 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 9. septembri 2013. aasta määruse peale kohtuasjas T-430/11: Telefónica versus komisjon

(Kohtuasi C-588/13 P)

(2014/C 24/18)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Telefónica SA (esindajad: advokaadid J. Ruiz Calzado, M. Nuñez Müller ja J. Domínguez Pérez)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtumäärus;
- tunnistada tühistamishagi kohtuasjas T-430/11 vastuvõetavaks ja suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse kohtuasja sisuliseks lahendamiseks;
- mõista mõlemas kohtuastmes vastuvõetavusega seotud kõik kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohus on ELTL artikli 263 lõiget 4 *in fine* tõlgendades rikkunud õigusnormi, kinnitades et sellised riigiabi valdkonnas tehtud otsused, nagu on vaidluse all käesolevas kohtuasjas, nõuavad rakendusmeetmeid asutamislepingu uute sätete tähenduses.
2. Üldkohus on rikkunud liidu õigust, tõlgendades tegeliku abisaaja mõistet käsitlevat kohtupraktikat selleks, et analüüsida selliste hagide vastuvõetavust, mis on esitatud otsuste peale, millega kuulutatakse abikord õigusvastaseks ja kokkubimatuks. Täpsemalt:
 - Üldkohus tõlgendab tegeliku abisaaja mõistet käsitlevat kohtupraktikat vääralt ja moonutab fakte, kohaldades seda tehingute suhtes, mille apellant viis ellu pärast 21. detsembril 2007;
 - Üldkohus rikub samuti õigusnormi seoses enne 21. detsembril 2007 teostatud tehingutega, tõlgendades kohtupraktikast tulenevat tegeliku abisaaja mõistet.
3. Üldkohus on rikkunud õigusnormi, võttes vastu otsuse, mis rikub õigust tõhusale õiguskaitsevahendile. Vaidlustatud kohtumäärus lähtub selle õiguse puhtalt teoreetilisest määratlusest, mis takistab apellandil kohastel tingimustel ja rikkumata õigust kasutada eelotsusemenetlust, et seada kahtluse alla vaidlusalust otsust.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Corte suprema di cassazione (Itaalia) 20. novembril 2013 — Idexx Laboratoires Italia srl versus Agenzia delle Entrate

(Kohtuasi C-590/13)

(2014/C 24/19)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Corte suprema di cassazione

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Idexx Laboratoires Italia srl

Vastustaja: Agenzia delle Entrate